

Arrest

nr. 280 456 van 22 november 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ACER
Terninckstraat 13/C.1
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 28 juni 2022 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 augustus 2022 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ACER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. RAUX, die *loco* advocaat A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker kwam in 2019 het verblijfsrecht als ander familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn minderjarige neefje, het zootje van zijn broer, die de Nederlandse nationaliteit heeft. Op 28 juni 2022 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), aan verzoeker ter kennis gebracht op 12 juli 2022. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 gelezen in combinatie met artikel 58 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

*Naam: A. (...) Voorna(a)m(en): F. (...) Nationaliteit: Marokko Geboortedatum: (...) 1999
Geboorteplaats: (...) Identificatienummer in het Rijksregister: (...) Verblijvende te: (...)*

Reden van de beslissing:

Betrokkene bekwam het verblijfsrecht als ander familielid van een burger van de Unie naar aanleiding van zijn aanvraag gezinshereniging van 14.05.2019 in toepassing van artikel 47/1 van de wet van 15.12.1980. Betrokkene werd op 20.11.2019 in het bezit gesteld van een F-kaart. Hij verkreeg het verblijfsrecht in functie van zijn Nederlandse neef A. (...) E. (...) A. (...) ((...)) met wie hij zich vestigde. Thans blijkt echter uit het rijksregister dat de Nederlandse referentiepersoon sedert 19.11.2020 werd afgeschreven naar Nederland.

Overeenkomstig artikel 47/2 jo. 42quater, §1, 2° van de wet van 15.12.1980 kan het verblijfsrecht van betrokkenen beëindigd worden wegens vertrek van de referentiepersoon uit het Rijk.

Om overeenkomstig deze wetsbepalingen rechtmatig een einde te kunnen stellen aan het verblijf van betrokkenen werd mijnheer op 24.03.2022 verzocht zijn individuele situatie toe te lichten zodat kon getoetst worden of hij eventueel toch het verblijfsrecht verder konden uitoefenen. De brief werd aan betrokkene betekend op 26.04.2022. Daarop maakte betrokkene de volgende documenten over:

- Mail O. (...) A.
- Arbiedsovereenkomst van bepaalde duur (tot 31.07.2022)
- Verklaringen van derden waaruit de integratie van betrokkene moet blijken
- Verklaring betrokkene
- Foto's
- Personeelskaart AviaPartner
- Attest lidmaatschap CM
- Taalcertificaten
- Aanbevelingsbrief
- Attest van inburgering

De aan betrokkene betekende brief vermeldde voorts: “Voor zover er nadien nog geen uitsluitel werd gegeven vanuit onze diensten met betrekking tot dit onderzoek, dient u relevante wijzigingen van uw situatie door te geven aan onze diensten. Dit tot aan de eventuele ontvangst van de F+ kaart.”

Betrokkene heeft geen minderjarige kinderen in België en kan zich bijgevolg niet beroepen op het uitzonderingsgeval overeenkomstig artikel 42quater, §2 van de wet.

Wat betreft de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling voor de beëindiging van het verblijfsrecht overeenkomstig art. 42quater, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980, dient opgemerkt te worden dat er geen elementen in het dossier zijn terug te vinden waaruit zou moeten blijken dat er enig leeftijdsgebonden probleem bestaat of enig medisch bezwaar is dat het beëindigen van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.

Betrokkene verblijft sedert mei 2019 legaal in het Rijk, nu dus iets meer dan drie jaar, wat een relatief korte periode is.

Die korte verblijfsperiode maakt ook dat redelijkerwijze gesteld kan worden dat betrokkene nog voldoende voeling moet hebben met zijn herkomstland. Hij moet er nog vertrouwd zijn met de taal, de lokale gebruiken en de cultuur. Betrokkene zou er in 2021 nog op vakantie zijn geweest (cf. verklaring van de heer I. Y. dd. 06.05.2022). Hij stelt in zijn verklaring dat er in België meer vrienden en familieleden wonen dan in zijn thuisland. Daarmee stelt betrokkene aldus dat hij ook in zijn thuisland nog over een (beperkt doch niet onbestaand) familiaal en sociaal netwerk beschikt. Hij stelt in zijn verklaring een slecht leven gehad te hebben in Marokko en er het slachtoffer te zijn geweest van geweld, maar maakt deze verklaringen niet aannemelijk met voldoende doorslaggevende bewijsstukken. Betrokkene maakt een aantal verklaringen over waaruit moet blijken dat hij een moeilijke jeugd heeft gehad, zijn ouders een laag IQ zouden hebben, hij in Marokko het slachtoffer was van geweld door zijn ouders enz. volstaan niet als bewijs nu het gesolliciteerde karakter ervan niet kan worden uitgesloten. Sommige verklaringen ontberen een datum, andere verklaringen werden opgesteld nadat betrokkene om inlichtingen werd gevraagd dewelke van belang konden zijn bij de beoordeling van zijn verblijfsrecht. Betrokkene toont met de

voorgelegde stukken niet aan dat zijn banden met zijn herkomstland van die aard zijn dat deze zich verzetten tegen het nemen van deze beslissing.

Betrokkene is thans tijdelijk tewerkgesteld voor AviaPartner (tot 31.07.2022), wat zonder meer een positief element is. Echter, het hebben van een job en bijhorend inkomen is geen afdoende bewijs van integratie in die zin dat het een beëindiging van het verblijfsrecht in de weg kan staan, gezien dit een voorwaarde is om een min of meer menswaardig bestaan te leiden. Bij gebrek aan contra-indicaties dient daarenboven geconcludeerd te worden dat de leeftijd en de gezondheidstoestand van betrokkene toelaten dat hij ook in het land van herkomst kan worden tewerkgesteld. Betrokkene is op economisch actieve leeftijd en kan zijn opgedane werkervaringen en de wil om te werken aanwenden in het land van herkomst om aldaar aan de slag te gaan.

Betrokkene legt een attest van inburgering en bewijzen van gevolgde taallessen voor. Er dient echter te worden opgemerkt dat het volgen van een inburgeringstraject verplicht is in België. Het kennen van de regiotaal, de plaatselijke cultuur en gebruiken zijn nodig om een menswaardig bestaan te kunnen leiden en om goed te kunnen functioneren in het dagelijkse leven. Betrokkene toont bijgevolg met voormeld attest niet aan dat hij geïntegreerd is in België in die mate dat het een beëindiging van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.

Betrokkene maakt verklaringen over van derden waaruit zijn integratie in België moet blijken. Het gesolliciteerde karakter van die verklaringen kan, zoals hierboven reeds werd vermeld, niet worden uitgesloten. Voor zover betrokkene wenst aan te tonen in België een vrienden- en kennissenkring te hebben opgebouwd, betekent zulks nog niet dat hij in die mate is geïntegreerd dat dit een bezwaar zou vormen tegen deze beslissing. Het is immers volstrekt logisch dat men in het land waar men verblijft na verloop van tijd mensen leert kennen en sociale relaties opbouwt. Betrokkene kan bovendien middels de moderne telecommunicatiemiddelen of via periodieke bezoeken aan België het contact met die kennissen behouden, nergens blijkt dat hij daar vanuit zijn land van herkomst niet toe in staat zou zijn.

Voor wat betrokkenes gezinssituatie betreft, dient herhaald te worden dat de referentiepersoon reeds in november 2020 werd afgeschreven naar Nederland. Betrokkene leeft thans samen met zijn broer. Het enkel feit dat betrokkene op hetzelfde adres als zijn broer ingeschreven staat, volstaat echter niet om te kunnen spreken van een beschermenswaardig gezinsleven. Daarvoor is immers een afhankelijkheidsband vereist, bovenop de normale affectieve banden. Betrokkene legt geen bewijzen voor van zulke afhankelijkheid. Integendeel, uit de door hem overgemaakte stukken kan afgeleid worden dat betrokkene thans tewerkgesteld is en zodoende voorziet in zijn eigen behoeften. Betrokkene is een volwassen persoon, is op een economisch actieve leeftijd, heeft geen gezondheidsproblemen die hem het werken beletten en is bijgevolg in staat om ook zonder de nabijheid van zijn broer een leven op te bouwen in het land van herkomst.

Betrokkene geeft in zijn verklaring eveneens aan een relatie te hebben. Hij noemt zijn relatie echter niet bij naam. Uit de andere voorgelegde verklaringen blijkt dat het hier zou gaan om mevrouw R. (...) A. (...) (RR: (...)) dewelke aangeeft dat betrokkene haar geliefde is. Buiten die verklaringen, waarvan het gesolliciteerde karakter niet kan worden uitgesloten, wordt echter geen enkel bewijsstuk overgemaakt van die relatie. De enkele verklaringen van betrokkene en zijn vriendin volstaan niet als bewijs dat er sprake is van een duurzame affectieve relatie tussen hen beiden. Van personen die claimen mekaars geliefden te zijn en trouwplannen te hebben mag verwacht worden dat er meer en meer overtuigende stukken worden overgemaakt als bewijs van die relatie dan enkel een verklaring.

Het is bijgevolg redelijk te concluderen dat de huidige elementen niet aantonen dat betrokkene op een wijze is geïntegreerd in België dat het een beëindiging van het verblijf in de weg zou kunnen staan.

Gezien het geheel van de voorgelegde documenten en de bovenvernoemde overwegingen lijkt het niet inhumain het verblijfsrecht van betrokkene heden te beëindigen.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf van betrokkene beëindigd. Zijn F-kaart dient gesupprimeerd te worden.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7,1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij werd artikel 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Van enig gezondheidsprobleem in hoofde van betrokkene of van minderjarige kinderen met legaal verblijf in België is geen sprake.

Wat de gezinssituatie betreft, moet vastgesteld worden dat de referentiepersoon op basis van wie betrokkene het verblijfsrecht verwierf, sedert november 2020 naar Nederland is afgeschreven.

betrokkene leeft thans samen met zijn broer. Het enkel feit dat betrokkene op hetzelfde adres als zijn broer ingeschreven staat, volstaat echter niet om te kunnen spreken van een beschermenswaardig gezinsleven. Daarvoor is immers een afhankelijkheidsband vereist, bovenop de normale affectieve banden. Betrokkene legt geen bewijzen voor van zulke afhankelijkheid. Integendeel, uit de door hem

overgemaakte stukken kan afgeleid worden dat betrokkene thans tewerkgesteld is en zodoende voorziet in zijn eigen behoeften. Betrokkene is een volwassen persoon, is op economisch actieve leeftijd, heeft geen gezondheidsproblemen die hem het werken beletten en is bijgevolg in staat om ook zonder de nabijheid van zijn broer een leven op te bouwen in het land van herkomst.

Betrokkene geeft in zijn verklaring eveneens aan een relatie te hebben. Hij noemt zijn relatie echter niet bij naam. Uit de andere voorgelegde verklaringen blijkt dat het hier zou gaan om mevrouw R. (...) A. (...) (RR: (...)) dewelke aangeeft dat betrokkene haar geliefde is. Buiten die verklaringen, waarvan het gesolliciteerde karakter niet kan worden uitgesloten, wordt echter geen enkel bewijsstuk overgemaakt van die relatie. De enkele verklaringen van betrokkene en zijn vriendin volstaan niet als bewijs dat er sprake is van een duurzame affectieve relatie tussen hen beiden. Van personen die claimen mekaars geliefden te zijn en trouwplannen te hebben mag verwacht worden dat er meer en meer overtuigende stukken worden overgemaakt als bewijs van die relatie dan enkel een verklaring.

Betrokkenes verblijfsrecht als ander familielid van een EU burger werd beëindigd. Hij kan zich niet beroepen op enig ander verblijfsrecht. Een bevel om het grondgebied te verlaten is dan ook het enige alternatief."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 42^{quater}, § 1, derde lid en § 5 en 47/4 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de formele en de materiële motiveringsplicht. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van zijn middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"II.Eerste Middel: Schending van artikel 42 quater, §1 en §5 . artikel 47/4 van de VW in combinatie met de schending van de motiveringsplicht

7.

Krachtens artikel 47/2 van de Vreemdelingenwet (hierna afgekort Vw)

Onverminderd de bepalingen van dit hoofdstuk zijn de bepalingen van hoofdstuk I over de in artikel 40bis bedoelde familieleden van een burger van de Unie van toepassing op de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1.1

Luidens 42^{quater} §1 Vw:

Art. 42^{quater}.1 § 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn- -gemachtigde [binnen vijf jaar] na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

(...)

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het

- - Rijk; (...)

(...)(...)"

Dat de bestreden beslissing dan ook werd genomen in toepassing van het voormeld artikel 42 quater Vw., terwijl voor de categorie andere familieleden onder het hoofdstuk Ibis in artikel 47/4 Vw een afzonderlijke bepalingen van toepassing zijn wanneer verwerende partij overweegt om het verblijfsrecht van betrokkene te beëindigen.

In deze is eerder artikel 47/4 van de vreemdelingenwet van toepassing, dewelke als volgt luidt:

Art. 47/4. 11 Behalve als zij zelf burgers van de Unie zijn en op grond daarvan een verblijfsrecht bedoeld in artikel 40, § 4, genieten, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan hun verblijf binnen vijf jaar na de toekenning van hun verblijfsrecht wanneer :

1° het familielid bedoeld in artikel 47/1, 1°, geen duurzame relatie meer heeft met de burger van de Unie die het vergezelt of bij wie het zich voegt;

2° het familielid bedoeld in artikel 47/1, 3°, geen ernstige gezondheidsproblemen meer heeft of niet meer de persoonlijke verzorging strikt behoeft van de burger van de Unie die het vergezelt of bij wie het zich voegt.

Bij de beslissing om een einde te maken aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, zijn leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.]

8.-

De bestreden beslissing schendt dan ook een aantal algemene rechtsbeginselen van openbaar bestuur, waaronder de formele en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De formele motiveringsplicht vereist dat de feitelijke en juridische motieven in de beslissing zelf dienen te worden weergegeven.

De artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen (29 juli 1991) stellen dat de administratieve handeling uitdrukkelijk dient gemotiveerd te worden en dat in de motivering van de akte de feitelijke en de juridische overwegingen die aan de beslissing ten gronde liggen dienen te worden opgenomen. Verder dient de motivering afdoende te zijn.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door de motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf hetzij uit het administratief dossier.

De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. Volgens de rechtsgeleerde Van Mensel moet de draagkracht van de beslissing slaan op vier factoren, m.n. de logische consistentie (geen tegenstrijdigheden bevatten), de juridische aanvaardbaarheid (de juiste wettelijke interpretatie), de feitelijke aanvaardbaarheid (gebaseerd op de juiste en relevante feiten), de beleidsaanvaardbaarheid (aansluitend bij het gevoerd beleid).

Dat verzoekende partij zich ervan bewust is dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd is zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de verwerende partij.

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of verwerende partij als administratieve overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (R.v.S. nr. 101.624, 7 december 2001).

9. -

Verweerster heeft nagelaten om artikel 42 quater §1, 3e lid van de Vreemdelingenwet correct toe te passen, meer bepaald waar gesteld wordt dat, bij de beslissing van de minister om een einde te stellen aan het verblijf, er rekening moet worden gehouden met de duur van het verblijf in het Rijk, diens gezinssituatie en economische situatie, diens leeftijd en gezondheidstoestand, de sociale en culturele integratie en de mate waarin zij bindingen heeft met het herkomstland.

Bij vertrek van de referentiepersoon uit het Rijk kan overeenkomstig art. 42quater, §1, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet het verblijfsrecht van de betrokkene inderdaad beëindigd worden.

Aan verzoekende partij werd zoals hierboven aangehaald op datum van 24.03.2022 verzocht om enkel zijn individuele situatie toe te lichten in toepassing van artikel 42quater, §1, tweede lid, zodat verwerende partij kon toetsen of verzoeker eventueel toch het verblijfsrecht verder kon uitoefenen. Dit verzoek werd aan verzoeker betekend op datum van 26.04.2022.

Verwerende partij wordt geacht zich op correcte wetsbepalingen te steunen zodat de betrokken persoon de aard, inhoud en gevolgen van de akte in kwestie perfect begrijpt.

Dat verzoeker onmiddellijk stukken heeft overgemaakt om zijn individuele situatie toe te lichten, wordt niet betwist door verwerende partij. Het moge duidelijk zijn dat verzoeker in deze materie slechts een leek is en de draagwijdte van een dergelijke brief niet kan inschatten nu deze op een ambtelijke, onverstaanbare en onduidelijke taal werd geformuleerd. Daarnaast werd hij op dat moment niet geadviseerd/bijgestaan door een raadsman waardoor hij de inhoud en de draagwijdte van deze brief niet verstond.

Zodat de formele motiveringsplicht in de zin van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dan ook ernstig geschonden werd nu de bestreden beslissing in een onverstaanbare en onbegrijpelijke taal werd geformuleerd. Dat de verwerende partij minstens in dergelijke belangrijke kennisgeving alle nuttige inlichtingen in een glasheldere taal dient te verschaffen aan de belanghebbende betrokkene.

Ondanks het feit dat verzoeker ook andere informatie had kunnen geven indien dit hem duidelijk werd aangegeven, vond verwerende partij het niet nodig om hem een aanvullend schrijven te richten of om hem aanvullend te horen, om tenminste een volledig beeld van zijn persoonlijke en familiale situatie te kunnen krijgen. Verzoeker betreurt dat de kennisgeving niet alle nuttige informatie omvat.

Verwerende partij heeft zich bijgevolg op een onvolledige en dus incorrecte feitenbevinding gebaseerd, waardoor de motivatie van de bestreden beslissing onmogelijk als conform aan artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 inzake de motivatie van formele bestuurshandelingen kan worden beschouwd. Dit getuigt van een gebrek aan nauwkeurigheid in het nagaan van de informatie alvorens een beslissing met ernstige rechtsgevolgen voor de betrokken persoon te nemen.

10. -

Dat voor de zogenaamde 'andere familieleden' de bepalingen van hoofdstuk I inzake de 'gewone familielieden' inderdaad toepassing vinden, tenzij is voorzien in specifieke bepalingen in het hoofdstuk inzake de 'andere familieleden'.

Specifiek wat de 'andere familieleden' in artikel 47/1, 2° van de Vreemdelingenwet betreft, is in artikel 47/4 van de Vreemdelingenwet thans wel voorzien in specifieke bepalingen inzake de beëindiging van het verblijfsrecht.

Desondanks heeft verweerder in de bestreden beslissing als uitgangspunt genomen dat in het geval van verzoeker de beëindigingsgronden spelen zoals voorzien in artikel 42quater van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betwist evenwel de (juridische) correctheid van dit uitgangspunt.

Dat de voormelde bepaling van artikel 47/4 van de VW het criterium van "gezamenlijke vestiging" om een verblijfsrecht van 'andere familielid' te beëindigen niet werd opgenomen. Het criterium van vertrek uit het Rijk zoals verwerende partij het ten onrechte toepast enkel koppels zoals gehuwde en/of personen met een duurzame levensgemeenschap viseert in de categorie 'gewone familieleden' en derhalve geen toepassing kan vinden over situaties van een zogenaamd 'ander familielid'.

Dat de richtlijn 2004/38/EG geen verlies van het verblijfsrecht van familieleden voorziet voor als er geen gezamenlijke vestiging meer bestaat. Artikel 13 van richtlijn 2004/38/EG hetgeen werd omgezet in artikel 42 quater van de VW viseert de gevallen van "scheiding, ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of van beëindiging van het geregistreerde partnerschap". Met "scheiding" wordt de echtscheiding bedoeld. Het verblijfsrecht kan dus niet beëindigd worden op basis van het gebrek aan gezamenlijke vestiging.

Overeenkomstig het arrest Singh van het Hof van Justitie van 16 juli 2015 in de zaak C- 218/14. volgt dat het begrip "gezamenlijke vestiging" in die zin moet worden begrepen dat de familielieden niet onder hetzelfde dak moeten wonen en het volstaat dat ze beiden verblijven in de gastlidstaat, wat in casu het geval is.

Kortom, verwerende partij voegt een bijkomende voorwaarde aan de wet, hetgeen een ernstige schending uitmaakt van artikel 42 quater, 47/1 en 47/4 Vw, alsook de schending van haar motiveringsplicht.

11. -

Voor zover artikel 42 quater van de Vw van toepassing, zou zijn, dan nog blijkt uit de bestreden beslissing dat de bestreden beslissing niet afdoende en gebrekkig werd gemotiveerd.

De redenering van de bestreden beslissing bestaat uit drie stappen.

In een 1ste stap wordt geoordeeld dat het ander familielid uit het Rijk is vertrokken is.

In een 2de stap wordt geoordeeld dat de duur van het verblijf, de leeftijd, de gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België en bindingen met het land van oorsprong van verzoeker overeenkomstig artikel 42quater, §1, derde lid Vw. een intrekking van zijn verblijfsrecht niet in de weg staan.

In een 3de stap wordt geoordeeld dat verzoeker zich niet op de excepties van artikel 42quater van de Vw. kan beroepen.

Dat de motieven in de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite falen.

Het bestuur dient bij de totstandkoming van de bestreden beslissing uit te gaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Als verzoeker zou moeten terugkeren naar Marokko, dan staat hij er helemaal alleen voor, zonder sociaal en familiaal netwerk. Dat verzoeker de bindingen die hij met het Rijk heeft opgebouwd en ontwikkeld veel groter zijn dan de bindingen die hij nog heeft met zijn land van herkomst.

11.-

Dat de bestreden beslissing tevens artikel 42quater §1 Vw. schendt waar bepaald wordt dat bij een beslissing om een einde te stellen aan het verblijf van een familielid van de burger, rekening moeten gehouden worden met de duur van het verblijf van de betrokkene in België, de leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, de sociale en culturele integratie in België en de mate waarin er binding zijn met het land van herkomst.

Dat de elementen, die overeenkomstig artikel 42quater, §1, laatste lid Vw. in rekening dienen worden gebracht bij de al dan niet beëindiging van het verblijfsrecht, in casu allen ten voordele van verzoeker spreken :

- *duur van het verblijf : verzoeker verblijft inmiddels sedert 2019 in België, binnen welke periode hij zich volledig heeft geïntegreerd, zoals blijkt uit het feit dat verzoeker de Nederlandse taal machtig is en in België werkt;*
- *leeftijd : verzoeker is 22 jaar oud, waardoor hij in de mogelijkheid verkeert om nog vele jaren een bijdrage te leveren aan de Belgische economie, iets wat verzoeker thans reeds doet door middel van tewerkstelling.*
- *gezondheidstoestand : verzoeker verkeert in een goede gezondheid, hetgeen aangetoond wordt door het feit dat hij middels zijn tewerkstelling in zijn eigen onderhoud voorziet;*
- *gezins- en economische situatie : verzoeker heeft thans nog steeds een afhankelijkheidsrelatie met de referentiepersoon. Eveneens is hij tewerkgesteld en heeft nooit enige steun van de overheid ontvangen en vormt dan ook in geen enkel opzicht een last voor de Belgische overheid.*
- *sociale en culturele integratie : verzoeker spreekt Nederlands. Tevens neemt hij op een actieve wijze deel aan het sociale en culturele leven in België. De economische, sociale en culturele verankering van verzoeker in België kan dan ook niet ontkend worden en zijn van groter belang dan zijn belangen in Marokko, waar hij van nul een leven zal moeten opbouwen.*

Om verder van de uitzonderingsvoorwaarden in artikel 42quater §1 te genieten moet het derdelands-familielid bijkomend bewijzen dat het werkt of voldoende bestaansmiddelen heeft om niet ten laste te vallen van de sociale bijstand en moet het een ziekteverzekering hebben. Of deel uitmaken van een gezin dat voldoet aan die voorwaarden.

Zoals eerder aangehaald, dient er opgemerkt te worden dat verzoeker ook lange tijd werkzaam is in het Rijk en niet ten laste valt van de sociale bijstand. Verzoeker voorziet dan ook in zijn eigen onderhoud. Verzoeker verblijft thans enkele jaren onafgebroken in België. Echter stelt verwerende partij ten onrechte dat het gaat om een kort verblijf, dat de terugkeer naar het land van herkomst niet in de weg staat.

De mogelijkheid om het verblijfsrecht te beëindigen omdat familieleden niet langer in het Rijk zijn is uitsluitend toepasbaar op bloedverwanten in opgaande of neergaande lijn.

Dat een gezamenlijk verblijf van één jaar in het Rijk voldoende is om te voldoen aan de uitzonderingsvoorwaarde.

Doordat verwerende partij deze wetgeving strikter toepast, gaat deze buiten zijn bevoegdheid, daar zij haar beslissingen toch zou moeten nemen en motiveren in de lijn en de geest van de wettelijke bepalingen.

Wanneer bij de beëindiging van een verblijfskaart van een burger van de Unie of van een familielid van een burger van de Unie elementen in het administratief dossier aanwezig zijn die kunnen wijzen op de toepassing van een uitzonderingsmogelijkheid zoals bijvoorbeeld voorzien in artikel 42quater, § 4,4° Vreemdelingenwet, dan moet de minister hierover in de beslissing motiveren.

Verweerster heeft een manifeste appreciatiefout gemaakt bij haar motivatie door onvoldoende rekening te willen houden met de bovenstaande economische, sociale en culturele verankering van verzoeker.

Met de bestreden beslissing heeft verwerende partij de bewoordingen van artikel 42quater, §4 niet gevolgd en werd het artikel dan ook geschonden.

12. -

Ook stelt verwerende partij het volgende:

Betrokkene legt een attest van inburgering en bewijzen van gevolgde taallessen voor. Er dient echter te worden opgemerkt dat het volgen van een inburgeringstraject verplicht is in België. Het kennen van de regiotaal, de plaatselijke cultuur en gebruiken zijn nodig om een menswaardig bestaan te kunnen leiden en om goed te kunnen functioneren in het dagelijkse leven. Betrokkene toont bijgevolg met voormeld attest niet aan dat hij geïntegreerd is in België in die mate dat het een beëindiging van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.

Betrokkene maakt verklaringen over van derden waaruit zijn integratie in België moet blijken. Het gesolliciteerde karakter van die verklaringen kan, zoals hierboven reeds werd vermeld, niet worden uitgesloten. Voor zover betrokkene wenst aan te tonen in België een vrienden- en kennissenkring te hebben opgebouwd, betekent zulks nog niet dat hij in die mate is geïntegreerd dat dit een bezwaar zou vormen tegen deze beslissing. Het is immers volstrekt logisch dat men in het land waar men verblijft na verloop van tijd mensen leert kennen en sociale relaties opbouwt. Betrokkene kan bovendien middels de moderne telecommunicatiemiddelen of via periodieke bezoeken aan België het contact met die kennissen behouden, nergens blijkt dat hij daar vanuit zijn land van herkomst niet toe in staat zou zijn. Uit de stukken blijkt duidelijk dat verzoeker zich in het Rijk verder bleef integreren en thans nog steeds.

Verwerende partij stelt ten onrechte dat de voormelde stukken niet aantonen dat hij geïntegreerd is in België in die mate dat het om een beëindiging van het verblijfsrecht in de weg zou staan."

Wel integendeel kan er gesteld worden dat verzoeker zich sinds zijn aankomst in het Rijk volledig heeft kunnen toeleggen op zijn integratie met een tewerkstelling als gevolg, wat uit de voorgelegde stukken duidelijk blijkt.

Echter, gezien het- geheel van overtuigende voorgelegde stukken is het kennelijk onredelijk van verwerende partij om in deze zin te oordelen. Minstens kan uit de motieven van de bestreden beslissing onvoldoende worden begrepen waarom de stukken niet volstaan en heeft verwerende partij hierdoor niet voldaan aan haar motiveringsplicht.

Verzoeker kent de redenen niet waarom verwerende partij bepaalde stukken in het administratief dossier heeft genegeerd. Verzoekende partij stelt vast dat verwerende partij vertrekt van verkeerde premissen. Omwille van deze gegeven werd de formele en materiële motiveringsplicht geschonden.

Dat dit middel ernstig en gegrond is.

II.2.2 Tweede Middel: Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, vertrouwensbeginsel en Redelijkheidsbeginsel

13. -

Verzoeker voert eveneens de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur

Het zorgvuldigheidsbeginsel van behoorlijk bestuur legt de overheid de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en t e stoeien op een correcte feitenvinding (o.m. RvS arrest n  154.954 van 14 februari 2006; RvS. arrest n  167.411 van 2 februari 2007; RvS 21 september 2009, nr. 196.247; RvS 22 maart 2010, nr. 202.182; RvV arrest n  43.735 van 25 mei 2010).

Een zorgvuldige voorbereiding van de beslissing impliceert dat deze beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 maart 2013, nr. 222.953; RvS 29 januari 2013, nr. 222.290; RvS 28 juni 2012, nr. 220.053).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad evenwel niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Wel dient Uw Raad te onderzoeken enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

Bovendien kan een snelle, louter routineuze en administratieve afwikkeling van zaken in het licht van het zorgvuldigheidsbeginsel problematisch zijn (Zie R.v.St., N.V. A&M Garwig en Co, nr. 89982 van 2 oktober 2000 en nr. 101.544 van 6 december 2001). Een beslissing kan niet automatisch, zonder een degelijk onderzoek, in een individueel geval, worden toegepast.

Verwerende partij heeft zeer lang getalmd vooraleer een beslissing te nemen met betrekking tot het beëindigen van het verblijf van verzoeker in België.

Zij stelt dat de Nederlandse referentiepersoon vanaf 19.11.2020 zou zijn afgeschreven naar Nederland. De bestreden beslissing dateert van 28.06.2022, zijnde meer dan 2,5 jaar later nadat de referentiepersoon is vertrokken. Verzoeker heeft er steeds op vertrouwd dat verweerster na 2,5 jaar het verblijf niet zou beëindigen vanwege het ruime tijdsverloop.

De bestreden beslissing is in casu eveneens een schending van het vertrouwensbeginsel.

14. -

Derhalve heeft verwerende partij artikel 42quater,  1, 3e lid van de Vreemdelingenwet geschonden. Verwerende partij heeft in de bestreden beslissing geen rekening gehouden met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, de leeftijd van de betrokkene, diens gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin de betrokkene bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Zo geeft verwerende partij niet alleen de door haar gekende feiten flagrant verkeerd weer, zij houdt evenmin rekening met het gegeven dat zij van bepaalde feitenkennis had dan wel minstens kennis had kunnen hebben.

15. -

In casu heeft verwerende partij onzorgvuldig gehandeld door g en rekening te houden met bepaalde relevante feiten in het administratief dossier en door geen degelijk onderzoek gevoerd te hebben.

Dat de feiten zoals voorgesteld door de attaché van verwerende partij berusten op een verkeerde voorstelling van de premissen en derhalve door verzoekende partij worden betwist, nu deze gebaseerd op een onzorgvuldig onderzoek.

Door geen rekening te houden met het geheel van voorgelegde stukken, is verwerende partij onzorgvuldig te werk gegaan naar de correcte feitenvinding.

Daarnaast heeft verwerende partij een onzorgvuldig onderzoek verricht naar de situatie van verzoeker in het land van herkomst waar hij een onmenswaardig bestaan zal hebben.

De rechtgevolgen en de schade die verzoeker thans dient te ondergaan door de beslissing van de beëindiging van het verblijfsrecht zijn onvoorstelbaar.

Het middel is derhalve dan ook gegrond en de bestreden beslissing dient bijgevolg vernietigd te worden."

3.2 Beide middelen worden wegens hun onderlinge samenhang samen besproken.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing zowel in feite als in rechte is gemotiveerd. De gemachtigde motiveert dat uit het rijksregister is gebleken dat de referentiepersoon sedert 19 november 2020 werd afgeschreven naar Nederland. Op basis daarvan maakt de gemachtigde toepassing van artikel 42^{quater}, § 1, 2° van de vreemdelingenwet, met name wegens vertrek van de referentiepersoon uit het Rijk. Verzoeker betwist deze feiten niet. Ook maakt hij niet aannemelijk als zou de bestreden beslissing in een onverstaaanbare en onbegrijpelijke taal zijn geformuleerd, noch als zou hij niet begrijpen waarom verweerder bepaalde stukken in het administratief dossier zou hebben genegeerd.

Deze uiteenzetting verschaft verzoeker *prima facie* het genoemde inzicht en laat hem aldus toe de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

Verzoeker voert tevens de schending aan van het materiële motiveringsbeginsel. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

Het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als één van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (cf. RvS 6 februari 2001, nr. 93.104). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd (cf. RvS 28 januari 2008, nr. 179.021).

Het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (cf. RvS 17 december 2003, nr. 126.520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat in deze zaak niet het geval is.

De vermeende schending van de bovenvermelde beginselen moet worden onderzocht in het licht van artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet, nu de bestreden beslissing op grond van deze bepaling is genomen en verzoeker ervan tevens de schending aanvoert. Artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

(...)

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

(...)

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

In casu heeft verzoeker een verblijfsrecht verkregen in functie van zijn Nederlandse neefje, op grond van artikel 47/1, 2° van de vreemdelingenwet. Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

(...)

2° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;”

Met artikel 47/1 van de vreemdelingenwet werd uitvoering gegeven aan artikel 3, tweede lid van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: de Burgerschapsrichtlijn), dat bepaalt als volgt:

“Onverminderd een persoonlijk recht van vrij verkeer of verblijf van de betrokkenen vergemakkelijkt het gastland overeenkomstig zijn nationaal recht, binnenkomst en verblijf van de volgende personen:

a) andere, niet onder de definitie van artikel 2, punt 2, vallende familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwonen bij de burger van de Unie die het verblijfsrecht in eerste instantie geniet, of die vanwege ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven;

b) de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft.

Het gastland onderzoekt de persoonlijke situatie nauwkeurig en motiveert een eventuele weigering van toegang of verblijf.”

Artikel 47/2 van de Vreemdelingenwet voorziet verder als volgt:

“Onverminderd de bepalingen van dit hoofdstuk, zijn de bepalingen van hoofdstuk I over de in artikel 40bis bedoelde familieleden van een burger van de Unie van toepassing op de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1.”

Verzoeker voert aan dat voor de categorie ‘andere familieleden’ in artikel 47/1 van de vreemdelingenwet het verblijf niet kan worden beëindigd op grond van artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet omdat artikel 47/4 van de vreemdelingenwet van toepassing is. Deze bepaling luidt:

“Behalve als zij zelf burgers van de Unie zijn en op grond daarvan een verblijfsrecht bedoeld in artikel 40, § 4, genieten, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan hun verblijf binnen vijf jaar na de toekenning van hun verblijfsrecht wanneer :

1° het familielid bedoeld in artikel 47/1, 1°, geen duurzame relatie meer heeft met de burger van de Unie die het vergezelt of bij wie het zich voegt;

2° het familielid bedoeld in artikel 47/1, 3°, geen ernstige gezondheidsproblemen meer heeft of niet meer de persoonlijke verzorging strikt behoeft van de burger van de Unie die het vergezelt of bij wie het zich voegt.

Bij de beslissing om een einde te maken aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, zijn leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Uit wat voorafgaat, volgt dat voor de zogenaamde ‘andere familieleden’ de bepalingen van hoofdstuk I inzake de ‘gewone familieleden’ toepassing vinden, tenzij is voorzien in specifieke bepalingen in het hoofdstuk inzake de ‘andere familieleden’. Specifiek wat de ‘andere familieleden’ in artikel 47/1, 2° van de vreemdelingenwet betreft, is in artikel 47/4 van de vreemdelingenwet niet voorzien in specifieke bepalingen inzake de beëindiging van het verblijfsrecht, waardoor verweerder in de bestreden beslissing als uitgangspunt heeft genomen dat in het geval van verzoeker de beëindigingsgronden spelen zoals voorzien in artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet. Verzoeker kan dus niet worden gevolgd waar hij stelt dat de bestreden beslissing niet kan worden genomen op grond van artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voert verder ook aan dat de Burgerschapsrichtlijn niet voorziet in de beëindiging van het verblijfsrecht van een familielid indien er geen gezamenlijke vestiging meer bestaat. Volgens hem is dit niet vervat in artikel 13 van deze richtlijn. In eerste instantie merkt de Raad op dat verzoeker niet onder het toepassingsgebied van de Burgerschapsrichtlijn valt en een dergelijke kritiek dus niet dienstig kan aanvoeren. Volgens artikel 3, lid 1 van de Burgerschapsrichtlijn is deze richtlijn immers van toepassing ten aanzien van iedere burger van de Unie die zich begeeft naar of verblijft in een andere lidstaat dan die waarvan hij de nationaliteit bezit, en diens familieleden als gedefinieerd in artikel 2, punt 2, die hem begeleiden of zich bij hem voegen. In artikel 2, punt 2 wordt het begrip ‘familielid’ als volgt gedefinieerd:

“a) de echtgenoot;

b) de partner, met wie de burger van de Unie overeenkomstig de wetgeving van een lidstaat een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover de wetgeving van het gastland geregistreerd partnerschap gelijk stelt met huwelijk en aan de voorwaarden van de wetgeving van het gastland is voldaan;

c) de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder b), beneden de leeftijd van 21 jaar of die te hunnen laste zijn;

d) de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder b), die te hunnen laste zijn”

Verzoeker heeft het verblijfsrecht verkregen in de hoedanigheid van ‘ander familielid’ op grond van artikel 47/1 van de vreemdelingenwet, hetgeen niet onder de bovenvermelde definitie valt. Krachtens artikel 3, lid 2 van de Burgerschapsrichtlijn moet het gastland overeenkomstig zijn nationaal recht, in dit geval artikel 47/1 van de vreemdelingenwet, louter de binnenkomst en het verblijf van de andere familieleden die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwonen bij de Unieburger die het verblijfsrecht geniet, vergemakkelijken. Aangezien verzoeker als ‘ander familielid’ niet onder de Burgerschapsrichtlijn valt, is het dan ook logisch dat de Burgerschapsrichtlijn niet bepaalt in welke gevallen diens verblijfsrecht kan worden beëindigd. Zoals in artikel 3, lid 2 van de Burgerschapsrichtlijn is bepaald, wordt een dergelijke aangelegenheid geregeld binnen het nationaal recht.

Verzoeker betoogt dat het begrip “*gezamenlijke vestiging*” dient te worden geïnterpreteerd overeenkomstig het arrest *Singh* van het Hof van Justitie van 16 juli 2015 in de zaak C-218/14. Uit dit arrest volgt, volgens verzoeker, dat het begrip “*gezamenlijke vestiging*” in die zin moet worden begrepen dat de familieleden niet onder hetzelfde dak moeten wonen en het volstaat dat ze beiden verblijven in de gastlidstaat. Dit is volgens verzoeker het geval. De Raad ziet niet in welk belang verzoeker bij deze kritiek heeft. De bestreden beslissing is immers niet genomen op basis van artikel 42^{quater}, § 1, 4° van de vreemdelingenwet, met name omdat er geen gezamenlijke vestiging met de Unieburger meer zou zijn. Daarentegen is de bestreden beslissing wel genomen op basis van artikel 42^{quater}, § 1, 2° van de vreemdelingenwet, met name wegens vertrek van de Unieburger uit het Rijk. Verzoeker betwist niet dat de Unieburger/referentiepersoon sedert 19 november 2020 is afgeschreven en dus niet meer in het Rijk verblijft. Zodoende kan verzoeker ook niet worden gevolgd waar hij betoogt dat zowel hijzelf als de referentiepersoon in België verblijven. Verweerder voegt dan ook geen bijkomende voorwaarde toe aan de wet.

De Raad merkt voorts nog op dat verzoeker geen enkele wetsbepaling aanbrengt waaruit zou volgen dat de mogelijkheid om het verblijfsrecht van een familielid van een Unieburger te beëindigen omdat de

Unieburger niet langer in het Rijk verblijft, uitsluitend van toepassing zou zijn op bloedverwanten in opgaande of neergaande lijn. Evenmin maakt verzoeker aannemelijk dat het in zijn geval voldoende is om een gezamenlijk verblijf gedurende één jaar in België te hebben opdat het verblijfsrecht kan worden verdergezet desondanks het feit dat de referentiepersoon niet langer in België verblijft. De gemachtigde dient overeenkomstig artikel 42^{quater}, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet te onderzoeken of er humanitaire elementen aanwezig zijn die eventueel toelaten te besluiten dat het verblijfsrecht kan worden verdergezet. Verzoeker toont niet aan dat het enkele feit dat verzoeker en de referentiepersoon gedurende minstens één jaar in België een gezamenlijke vestiging hebben gehad, in ieder geval voldoende is om tot een dergelijk besluit te komen.

Verzoeker voert verder aan dat de gemachtigde artikel 42^{quater}, § 1, derde lid heeft miskend. In eerste instantie betoogt verzoeker dat hij op 24 maart 2022 werd verzocht om zijn individuele situatie toe te lichten aan de administratie. Hij bekritiseert echter dat deze brief op een “*ambtelijke, onverstaanbare en onduidelijke*” manier werd geformuleerd en dat hij op dat moment niet werd geadviseerd of bijgestaan door een raadsman waardoor hij de inhoud en de draagwijdte van deze brief niet verstond.

In het administratief dossier vindt de Raad onderstaande brief terug, gedateerd op 24 maart 2022:

“Uit het administratief dossier blijkt dat u geen gezamenlijke vestiging meer heeft met de referentiepersoon in functie van wie u verblijfsrecht heeft verkregen, met name uw schoonzus D. (...) G. (...), E. (...) L. (...) (RR (...)). Om na te gaan of u desondanks het verblijfsrecht kan verderzetten, wordt u verzocht, in het kader van artikel 42^{quater}, §5 van de wet van 15.12.1980, nieuwe bewijsdocumenten over te maken betreffende uw huidige situatie. Deze stukken zullen ten gronde worden onderzocht en getoetst worden aan de voorwaarden van deze wet om na te kijken of u het verblijfsrecht al dan niet kan verderzetten.

Concreet dient u binnen de maand na kennisname van deze brief (datum kennisname + 30 dagen), recente bewijzen voor te leggen:

- 1. Desgevallend van het bewijs dat u in een schrijnende situatie verkeert, met name het slachtoffer bent geweest van geweld binnen het huwelijk of geregistreerd partnerschap, van geweld binnen de familie of van geweld zoals bedoeld in art. 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek.*
- 2. In zoverre er humanitaire elementen zijn overeenkomstig artikel 42^{quater} §1, 3^e lid van de wet van 15.12.1980 waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier, kunnen deze ook worden voorgelegd. Concreet betreft het elementen inzake de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong. (...)”*

De Raad ziet niet in welk belang verzoeker bij zijn kritiek heeft, nu dergelijke vermeende hindernissen hem niet ervan hebben weerhouden om een aantal documenten over te maken aan de administratie in navolging van de briefwisseling van 24 maart 2022. Daarenboven is de Raad niet van oordeel dat de bovenstaande brief op een dergelijke onverstaanbare en onduidelijke manier zou zijn geformuleerd waardoor de geadresseerde niet zou kunnen begrijpen wat er precies van hem wordt verwacht. In de brief wordt immers concreet gesteld wat het doel ervan is, met name dat de administratie heeft vastgesteld dat er geen gezamenlijke vestiging meer is tussen verzoeker en de referentiepersoon en dat er daarom wordt geïnformeerd naar de mogelijkheid om desondanks alsnog het verblijfsrecht verder te zetten. Om te kunnen nagaan of het verblijfsrecht effectief nog kan worden verdergezet, vraagt de gemachtigde uitdrukkelijk om nieuwe bewijsdocumenten omtrent de huidige situatie, met name of er sprake is van geweld binnen de familie of van humanitaire elementen, aan te brengen. Uit deze brief kan weldegelijk worden afgeleid wat er concreet van verzoeker wordt verwacht. Ook het feit dat hij op dat moment niet op de bijstand van een advocaat kon rekenen, hetgeen bovendien geheel zijn eigen verantwoordelijkheid is, heeft hem niet verhinderd de nodige documenten aan de administratie te bezorgen.

Waar verzoeker bekritiseert dat de gemachtigde het niet nodig vond om hem een aanvullend schrijven te sturen of om hem aanvullend te horen om “*een volledig beeld van zijn persoonlijke en familiale situatie te kunnen krijgen*”, stelt de Raad vast dat verzoeker op 24 maart 2022 uitdrukkelijk de kans kreeg om alle door hem relevant geachte feiten en documenten aan de administratie kenbaar te maken. Verzoeker toont niet aan op basis van welke rechtsregel de gemachtigde verplicht zou zijn om nogmaals een uitnodiging te sturen om de persoonlijke situatie uiteen te zetten, laat staan dat hij verzoeker persoonlijk zou moeten horen.

Daarnaast houdt verzoeker voor dat met de elementen die hij heeft aangebracht, geen rekening is gehouden. Hij benadrukt dat hij in Marokko geen sociaal of familiaal netwerk meer heeft en dat de

bindingen die hij met België heeft ontwikkeld veel groter zijn dan de bindingen die hij nog heeft met Marokko. Verder duidt hij ook op de duur van zijn verblijf in België, met name gedurende drie jaar; zijn leeftijd van 22 jaar; zijn gezins- en economische situatie, met name dat hij nog steeds afhankelijk is van de referentiepersoon en dat hij zelf tewerkgesteld is waardoor hij nooit enige steun van de overheid heeft ontvangen, en op zijn sociale en culturele integratie.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat verzoeker hierin niet kan worden gevolgd. In de beslissing wordt immers gemotiveerd als volgt:

“Wat betreft de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling voor de beëindiging van het verblijfsrecht overeenkomstig art. 42quater, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980, dient opgemerkt te worden dat er geen elementen in het dossier zijn terug te vinden waaruit zou moeten blijken dat er enig leeftijdsgebonden probleem bestaat of enig medisch bezwaar is dat het beëindigen van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.

Betrokkene verblijft sedert mei 2019 legaal in het Rijk, nu dus iets meer dan drie jaar, wat een relatief korte periode is.

Die korte verblijfsperiode maakt ook dat redelijkerwijze gesteld kan worden dat betrokkene nog voldoende voeling moet hebben met zijn herkomstland. Hij moet er nog vertrouwd zijn met de taal, de lokale gebruiken en de cultuur. Betrokkene zou er in 2021 nog op vakantie zijn geweest (cf. verklaring van de heer I. Y. dd. 06.05.2022). Hij stelt in zijn verklaring dat er in België meer vrienden en familieleden wonen dan in zijn thuisland. Daarmee stelt betrokkene aldus dat hij ook in zijn thuisland nog over een (beperkt doch niet onbestaand) familiaal en sociaal netwerk beschikt. Hij stelt in zijn verklaring een slecht leven gehad te hebben in Marokko en er het slachtoffer te zijn geweest van geweld, maar maakt deze verklaringen niet aannemelijk met voldoende doorslaggevende bewijsstukken. Betrokkene maakt een aantal verklaringen over waaruit moet blijken dat hij een moeilijke jeugd heeft gehad, zijn ouders een laag IQ zouden hebben, hij in Marokko het slachtoffer was van geweld door zijn ouders enz. volstaan niet als bewijs nu het gesolliciteerde karakter ervan niet kan worden uitgesloten. Sommige verklaringen ontberen een datum, andere verklaringen werden opgesteld nadat betrokkene om inlichtingen werd gevraagd dewelke van belang konden zijn bij de beoordeling van zijn verblijfsrecht. Betrokkene toont met de voorgelegde stukken niet aan dat zijn banden met zijn herkomstland van die aard zijn dat deze zich verzetten tegen het nemen van deze beslissing.

Betrokkene is thans tijdelijk tewerkgesteld voor AviaPartner (tot 31.07.2022), wat zonder meer een positief element is. Echter, het hebben van een job en bijhorend inkomen is geen afdoende bewijs van integratie in die zin dat het een beëindiging van het verblijfsrecht in de weg kan staan, gezien dit een voorwaarde is om een min of meer menswaardig bestaan te leiden. Bij gebrek aan contra-indicaties dient daarenboven geconcludeerd te worden dat de leeftijd en de gezondheidstoestand van betrokkene toelaten dat hij ook in het land van herkomst kan worden tewerkgesteld. Betrokkene is op economisch actieve leeftijd en kan zijn opgedane werkervaringen en de wil om te werken aanwenden in het land van herkomst om aldaar aan de slag te gaan.

Betrokkene legt een attest van inburgering en bewijzen van gevolgde taallessen voor. Er dient echter te worden opgemerkt dat het volgen van een inburgeringstraject verplicht is in België. Het kennen van de regiotaal, de plaatselijke cultuur en gebruiken zijn nodig om een menswaardig bestaan te kunnen leiden en om goed te kunnen functioneren in het dagelijkse leven. Betrokkene toont bijgevolg met voormeld attest niet aan dat hij geïntegreerd is in België in die mate dat het een beëindiging van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.

Betrokkene maakt verklaringen over van derden waaruit zijn integratie in België moet blijken. Het gesolliciteerde karakter van die verklaringen kan, zoals hierboven reeds werd vermeld, niet worden uitgesloten. Voor zover betrokkene wenst aan te tonen in België een vrienden- en kennissenkring te hebben opgebouwd, betekent zulks nog niet dat hij in die mate is geïntegreerd dat dit een bezwaar zou vormen tegen deze beslissing. Het is immers volstrekt logisch dat men in het land waar men verblijft na verloop van tijd mensen leert kennen en sociale relaties opbouwt. Betrokkene kan bovendien middels de moderne telecommunicatiemiddelen of via periodieke bezoeken aan België het contact met die kennissen behouden, nergens blijkt dat hij daar vanuit zijn land van herkomst niet toe in staat zou zijn.

Voor wat betrokkenes gezinssituatie betreft, dient herhaald te worden dat de referentiepersoon reeds in november 2020 werd afgeschreven naar Nederland. Betrokkene leeft thans samen met zijn broer. Het enkel feit dat betrokkene op hetzelfde adres als zijn broer ingeschreven staat, volstaat echter niet om te kunnen spreken van een beschermenswaardig gezinsleven. Daarvoor is immers een afhankelijkheidsband vereist, bovenop de normale affectieve banden. Betrokkene legt geen bewijzen voor van zulke afhankelijkheid. Integendeel, uit de door hem overgemaakte stukken kan afgeleid worden dat betrokkene thans tewerkgesteld is en zodoende voorziet in zijn eigen behoeften. Betrokkene is een volwassen persoon, is op een economisch actieve leeftijd, heeft geen gezondheidsproblemen die hem

het werken beletten en is bijgevolg in staat om ook zonder de nabijheid van zijn broer een leven op te bouwen in het land van herkomst.

Betrokkene geeft in zijn verklaring eveneens aan een relatie te hebben. Hij noemt zijn relatie echter niet bij naam. Uit de andere voorgelegde verklaringen blijkt dat het hier zou gaan om mevrouw R. (...) A. (...) (RR: (...)) dewelke aangeeft dat betrokkene haar geliefde is. Buiten die verklaringen, waarvan het gesolliciteerde karakter niet kan worden uitgesloten, wordt echter geen enkel bewijsstuk overgemaakt van die relatie. De enkele verklaringen van betrokkene en zijn vriendin volstaan niet als bewijs dat er sprake is van een duurzame affectieve relatie tussen hen beiden. Van personen die claimen mekaars geliefden te zijn en trouwplannen te hebben mag verwacht worden dat er meer en meer overtuigende stukken worden overgemaakt als bewijs van die relatie dan enkel een verklaring.

Het is bijgevolg redelijk te concluderen dat de huidige elementen niet aantonen dat betrokkene op een wijze is geïntegreerd in België dat het een beëindiging van het verblijf in de weg zou kunnen staan.”

De Raad stelt vast dat verweerder uitdrukkelijk heeft gemotiveerd omtrent de leeftijd en medische situatie van verzoeker. Hij stelt dat verzoeker sinds 2019 in België verblijft, wat een relatief korte periode is. Er kan volgens verweerder worden gesteld dat verzoeker bijgevolg nog voldoende binding heeft met zijn herkomstland. Hij is er bovendien in 2021 nog op vakantie geweest. Ook leidt de gemachtigde uit verzoekers verklaringen af dat hij wel nog een familiaal en sociaal netwerk in Marokko heeft. Dit motief komt de Raad niet kennelijk onredelijk voor. Verweerder betwist verder niet dat verzoeker een tewerkstelling heeft gehad, doch oordeelt dat dit geen afdoende bewijs is van integratie in die zin dat het een beëindiging van het verblijfsrecht in de weg kan staan. Over de getuigenverklaringen omtrent verzoekers integratie, stelt verweerder dat het gesolliciteerd karakter ervan niet kan worden uitgesloten. Wat betreft het gezinsleven van verzoeker, betwist verweerder niet dat hij samenwoont met zijn broer. Verweerder motiveert echter dat dit enkele feit op zich niet volstaat om te kunnen spreken van een beschermenswaardig gezinsleven aangezien er geen bijkomende elementen van afhankelijkheid worden aangetoond. Ook zou verzoeker een relatie hebben, hetgeen echter niet met voldoende elementen aannemelijk wordt gemaakt. Verzoeker kan aldus niet ernstig voorhouden als zou verweerder niet voldoende rekening hebben gehouden met de humanitaire elementen in deze zaak. Hij toont evenmin aan dat de beoordeling van deze elementen foutief, onzorgvuldig of onredelijk zou zijn. Waar hij voorhoudt dat de elementen ter staving van zijn integratie ten onrechte niet zijn weerhouden, voert hij in wezen enkel aan dat hij het oneens is met de gemaakte beoordeling van deze stukken, waarmee hij in feite aanstuurt op een beoordeling van de opportuniteit van de bestreden beslissing. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich hierover uit te spreken.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat waar verzoeker gewag maakt van een tewerkstelling in België, hij een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur voorlegt die reeds is afgelopen op 31 juli 2022. Verzoeker brengt geen bewijs bij dat deze overeenkomst zou zijn verlengd, noch dat hij intussen een nieuwe tewerkstelling heeft bekomen.

Verzoeker bekritiseert verder nog dat verweerder zeer lang heeft getalmd vooraleer een beslissing te nemen. Hij duidt op het feit dat de referentiepersoon reeds sinds 19 november 2020 is afgeschreven, terwijl de bestreden beslissing dateert van 28 juni 2022, volgens verzoeker meer dan twee en een half jaar later. Nog daargelaten het feit dat de bestreden beslissing ongeveer 1 jaar en 7 maanden is genomen na de afschrijving van de referentiepersoon, merkt de Raad op dat artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet geen termijn bepaalt waarbinnen een dergelijke beslissing moet worden genomen. Verzoeker toont met het enkele feit dat er een bepaalde termijn is verlopen tussen de afschrijving van de referentiepersoon en het nemen van de bestreden beslissing niet aan dat het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden. Hij toont evenmin aan dat de administratieve overheid door dit enkele tijdsverloop een vaste gedragslijn heeft gecreëerd of hem bepaalde toezeggingen of beloften heeft gedaan. Verzoeker kon, louter op basis van dit feit, niet de rechtmatige verwachting koesteren dat hij zijn verblijfsrecht in België kon blijven uitoefenen ondanks het vertrek van de referentiepersoon uit het Rijk. Een schending van het vertrouwensbeginsel kan niet worden weerhouden.

Verzoeker toont niet aan dat verweerder zich niet mocht wenden tot artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet om zijn verblijfsrecht te beëindigen op grond van het feit dat de referentiepersoon is vertrokken uit het Rijk. Evenmin toont hij aan dat verweerder hierbij geen rekening zou hebben gehouden met de duur van zijn verblijf; zijn leeftijd; zijn gezondheidstoestand; zijn gezins- en economische situatie; zijn sociale en culturele integratie of de mate waarin hij nog banden heeft met zijn land van herkomst.

Het enige middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

Mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN